



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu**

**Isidorus <Pelusiota>**

**Parisiis, 1585**

Heliae Monacho. 115.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)



obeunt, memoriam celebrare consuevi-  
 mus. Quacunq[ue] enim dici hora quif-  
 piam vitam cum morte commutarit, po-  
 stero duntaxat die interiecto, altero post  
 die tertianum ipsius diem agimus. Habes,  
 ni fallor, propositæ quæstionis solutionē.  
 Quod si perfectos tres dies ac noctes quæ-  
 runt qui malè pugnant, illud responde,  
 quod rex quoque, si admittit eorum, qui  
 in metallis ac vinculis sunt, deprecatione  
 ac supplicatione, hoc ipsis pollicitus fuis-  
 set, se post tertium diem eos missos fa-  
 cturum, ac præstitutum diem anteuertens  
 eos liberasset, per hanc celeritatem  
 verum magis dixisset. Ad eundem itaque  
 modum Dominus, citius quàm promi-  
 serat, resurgens, ab omnibus meritò ado-  
 rabitur.

Quarta  
 explica-  
 tio.

Helia Monacho. 115.

Jerem. 2. Quid tibi & viæ Ægypti, vt bibas aquã  
 In eum Geon; ad refugam populum, inquit Pro-  
 pheta, vel per illum potius Deus. Quid ti-  
 bi & confusio[n]i, ex qua in manu Dei excelsa,  
 qui ad & brachio extento liberatus es?  
 pristinã Quid, posteaquàm virtutem attigisti, ac  
 vitia re- ueritur. Quid, posteaquàm philosophiam degustasti, ad vi-  
 Dent. 5. tium reuerteris? nec tibi illud Scripturæ  
 Ezecch. 18. animo obuerfatur, Eum qui à iustitia ad  
 33. peccatum se auertit, in gladium Deus  
 Luc. 8. præparabit? Fuge tempestatem: fuge flu-  
 ctus. Christus ventum increpauit. Nullum  
 tempestat[is] periculum facies, si portus lo-  
 co Christum tenueris.

Aufonio Correctori. 116.

Cùm sapiens veritatis inuentum ha-  
 beas multiplicem tormentorum machi-  
 nam, timore ad iudicium vtete. quando-  
 quidem te terrorem improbis diuina lex  
 constituit.

Athanasio Cœnobiarchæ. 117.

Quid aduersum seipfos Domini iudi-

δι τὸ πρῶτον, ὡς οἶδα, τὸ ὅλον γνω-  
 εῖζεται. οὕτως δὲ καὶ ἡμεῖς πᾶσι τῶν  
 τελευταίων μηνῶν εἰώθαμεν τελεῖν.  
 ὅποια δ' ἂν ἄρα τῆς ἡμέρας πρὸς τε-  
 λευτήσοι, τὴν ἑξῆς ἑσπέρην ἡμέραν  
 νην, καὶ τῆ ἑτέραν ἑσπέρην, ὡς οἶμαι,  
 αὐτῆ ἀγειν ἡμέραν ἕχθης, ὡς οἶμαι,  
 τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων, εἰ δὲ τελείας  
 τὰς πρὸς ἡμέρας καὶ νύκτας ἐξήθ-  
 σιν οἱ κακομάχοι, σπύκριναι, ὅτι καὶ ἑα-  
 σιλῶς εἰ προσέβηαι καὶ ἰκασίαν τῶν  
 ἐν μετάλλοις καὶ φυλακαῖς παρεσ-  
 δεξάμενος, μετὰ τρίτῳ αὐτοῖς ἡ-  
 μέραν μεταδύναμι ὑπέχετο τῆς ἀ-  
 φίσσεως, καὶ παρεσθάσας τὴν παρεσο-  
 μίαν τὴν λύσασιν δέδωκε, μᾶλλον τῶ  
 ταχεῖ ἠλήθευσεν. ὁ δὲ δεσπότης σω-  
 τωμώτερον ἀνασῆς ἢ ὑπέχετο, παρὰ  
 πάντων εὐκότως παρεσκυθηθήσεται.

Ηλία μοναχῷ. 115.

Τί σοὶ καὶ τῆ ὁδῷ αἰγύπτου τοῦ πίνειν  
 ὕδωρ γιῶν πρὸς τὸν παλίντροπον λαὸν  
 ὁ παροφθίτης φησὶν, ἢ μᾶλλον δι' ἐ-  
 κείνου θεός. τί σοὶ καὶ τῆ συγχρότῃς ἀ-  
 πηλλάγης χειρὶ θεῶν κραταῖα, καὶ ἑρα-  
 χιονὶ ὑψηλῶ. πᾶσι τῆς ἀρετῆς ἀφάμερος,  
 καὶ τῆς ἀκρας φιλοσοφίας γευσάμενος,  
 εἰς κακίαν παλιννοσθεῖς, ὅτι ἔχον τὸ  
 γραφικὸν καὶ νοῦν τὸν σποσφρόντα  
 σπὸν δικαιοσύνης ὅτι ἁμαρτῶν ἐτοι-  
 μάσθ' ὁ κύριος εἰς ῥομφαίαν. φύγε τὸν  
 κλυδῶνα, φύγε τὰ κύματα. ἐπετίμησε  
 χεῖρας τῶ ἀνέμου. εἰδὲς σε χειμῶνος ἰδιῶτα.  
 καὶ ἀλήφεται πείρα, εἰ τὸν λιμῶνα  
 κρατοῖς χεῖρόν.

Αὐσονίᾳ κορρίνθωι. 116.

Σοφὸν ἔχον ἀληθείας ἐξείσημα τὸ  
 πολυειδὲς τῶν ἑσπέρων μηχανήμα,  
 χεῖρας τῶ φόβου πρὸς τὴν κρίσιν ἐ-  
 πειδὴ φόβον σε τοῖς κακοῖς ὁ θεὸς ἰνό-  
 μος ὀρίσατο. ἰξωριτῶ.

Αθανασίᾳ ἀρχιεπισκόπῳ. 117.

Τί καὶ ἐαυτῶν τὴν τῆ κυρίας ὅπι-  
 σῶνται